

СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРЕДМЕТНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

Почуєва Валентина Вікторівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов,
Харківський національний університет внутрішніх справ

Сучасна система освіти зазнає значних змін, зумовлених розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, які дозволяють створювати автентичне середовище спілкування і тим самим сприяють розвитку оптимальних умов підготовки спеціаліста, який володіє іноземною мовою як засобом міжкультурного спілкування. Як зазначають дослідники, таке середовище є джерелом іншомовних автентичних навчальних матеріалів різного рівня складності, надаючи доступ до іншомовних інформаційних ресурсів та забезпечуючи оновлення професійно значущих результатів навчальної діяльності.

Розглядаючи особливості інформаційного освітнього середовища під час навчання іноземних мов, науковці виділяють такі показники як наявність системи засобів спілкування; наявність системи засобів самостійної роботи з інформацією та наявність інтенсивного спілкування між учасниками навчального процесу, що забезпечує формування певних знань, умінь та навичок. Таке освітнє середовище характеризується доступом студентів до змісту інформаційних ресурсів та можливістю реалізовувати різні види взаємодії: чати, електронна пошта, презентації, вивчення мови в режимі реального часу тощо, що значно збагачує взаємодію суб'єктів середовища. Слід зазначити, що ролі обох суб'єктів у новому середовищі також змінюються. Викладач виступає не лише у ролі розповсюджувача знань, а також у ролі консультанта та координатора пізнавального процесу, а студент при цьому є

активним суб'єктом навчального процесу, спрямованого на свідомий розвиток відповідних професійних компетенцій. [1]

Особливість освітнього середовища для навчання іноземних мов полягає в тому, що воно реалізується у специфічному навчальному мовному середовищі, що моделюється викладачем з використанням спеціально розроблених навчальних матеріалів та комплексу інструментів, що дозволяють ефективно організовувати іншомовну комунікацію учасників спілкування. Різні навчальні матеріали (підручники, робочі зошити, аудіо- та аудіовізуальні матеріали, наочність тощо) створюють за допомогою свого змісту пізнавальну атмосферу процесу навчання. Використання комп'ютера, а також новітніх технологій допомагає розсунути стіни аудиторії, вивести студентів за її межі та увійти в комунікативний простір, опосередкований комп'ютерною комунікацією. [2, 3]

Дослідники наголошують, що у сучасних умовах освітнє середовище виступає засобом та умовою комунікативно-орієнтованого навчання іноземним мовам, в основу якого закладаються модель реального спілкування та нові засоби та методи навчання. Враховуючи, що при навчанні іноземних мов процес реальної мовної взаємодії завжди проходить у певній ситуації поза природним мовним та культурним середовищем, викладачі є проектувальниками інформаційно-освітнього середовища навчання і повинні намагатися моделювати його з урахуванням принципу автентичності. Реалізація цього принципу проявляється у облаштуванні навчальних аудиторій в такий спосіб, щоб вони відтворювали елементи іншомовної культури. Обов'язковою має бути присутність у навчальних аудиторіях та використання у навчальному процесі автентичних газет, журналів, предметів іншомовного побуту, автентичних навчальних посібників, аудіовізуальних матеріалів. Наявність у навчальних аудиторіях технічних засобів навчання та засобів масової інформації, налаштованих на прийом автентичних радіо- та телепередач, відеоматеріалів, відеокліпів, реклами тощо, також сприятиме моделюванню середовища навчання відповідно до сучасної парадигми освіти. [4, 5]

Узагальнюючи сказане, необхідно відзначити, що створення ефективного інформаційно-предметного середовища при навчанні іноземним мовам залежить від методичної якості використовуваних матеріалів та майстерності викладачів, що моделюють навчальний процес та сприяють реалізації сучасної мети освіти – вихованню спеціаліста-професіонала, здатного до оперативного вирішення професійних завдань з використанням потенціалу всесвітнього інформаційного простору.

Література

1. Bates, A. W. (2000). *Managing technological change: Strategies for college and university leaders*. San Francisco: Jossey-Bass.
2. Fenstermacher, G. D., & Soltis, J. F. (2004). *Approaches to teaching* (4th ed.). New York: Teachers College Press.
3. Law, N. (2004). Teachers and teaching innovations in a connected world. In A. Brown & N. Davis (Eds.), *Digital technology, communities and education* (pp. 145–163). London: RoutledgeFalmer.
4. Spratt, C., Palmer, S., & Coldwell, J. (2000). Using technologies in teaching: An initiative in academic staff development. *Educational Technology and Society*, 3(3), 455–461.
5. Webb, M., & Cox, M. (2004). A review of pedagogy related to information and communications technology. *Technology, Pedagogy and Education*, 13(3), 235–286.